

Izhaja, izveščen ponedeljek, 28. VII. 23. Uredništvo: ulica sv. Frančiška Asiškega št. 20, I. nadstropje. Posiljajo uredništvo. Neizplačane pisma se ne sprejemajo. Izdajatelj in odgovorni urednik: Anton Gerbec. — Tisk: Tiskarna Edinost. Naročnine: na mesec: L. 7.—, 3 mesece: L. 20.—, pol leta: L. 32.—, in celo leto: L. 60.—. Za izposojnino mesečno 4 lire več. — Telefon uredništva in uprave št. 11-37.

EDINOST

Posamezne številke v Trstu in okolici po 20 cent. — Oglasi se računajo v širokosti ene kolone (72 mm.) — Oglasi trgovcev in obrtnikov po 40 cent. Osmrtnice, zahvale, poslanice in vabila po L. 1.—, oglasi denarnih zavodov po L. 2.—. Mali oglasi po 20 cent. beseda, najmanj pa L. 2.—. Oglasi naročilna in reklamacije se pošiljajo izključno upravi Edinosti, v Trstu, ulica sv. Frančiška Asiškega št. 20, I. nadstropje. — Telefon uredništva in uprave 11-37.

Za svobodo tiska

O načrtu uredbe »proti zlorabljanju tiska« (kakor se je namreč glasilo službeno označba), ki ga je sprejel ministrski svet, smo mi izrazili izčrpano sodbo z besedo, da sta svoboda in obstanek tiska v nevarnosti. Temu načrtu so se odločno uprli tudi listi v kraljestvu, kolikor si jih je še ohranilo svoje mnenje in pa tudi pogum za odkrito izražanje svoje misli. Tako posebno ugledni milanski list »Corriere della Sera«. Porazno sodbo izrekajo tudi neitalijanski inozemski listi, izlasti pa nemški. Ljudje tam zunaj enostavno ne morejo razumeti, kako naj bi prišlo do takega omejevanja svobodnega izražanja svoje misli ravno v državi, ki ji je bila doslej svoboda tiska v največji ponos kot jamstvo za splošno državljansko svobodo.

Ne tajimo, da ne bi se bila tudi v Italiji zlorabljala ta največja dobrina za politično življenje naroda. In to včasih celo v toliki meri, da je tu pa tam tako zlorabljanje postajalo nevarno za zdrav razvoj notranjega političnega življenja in tudi za pozicijo in interese države napram vnanjemu svetu. Zato priznavamo brez drugega, da gre državi polna pravica, da skuša s primernimi odredbami zaježiti tako zlorabo svobode tiska. Ali, kar se more in mora zahtevati, je, da so v odredbah jasno in točno začrtane meje toliko tistim, ki pišejo v javne liste, kolikor tistim, ki naj jih nadzorujejo. Tu morajo biti izključeni vsaki dvomi, vsako poljubno tolmačenje s te ali one strani. Tisti, ki piše, mora vedeti, kje je meja, ki je ne sme prekoračiti, a tisti, ki nadzoruje in ukrepa proti zlorabam, mora tudi vedeti, kdaj šele in zakaj mora poslovati. Tudi temu poslednjemu mora biti odtegnjena vsaka možnost za kako zlorabo pooblastil, ki jih je prejel. Tako jasnost je neogibno potrebna, ker se sicer odpirajo vrata za padanje iz ene skrajnosti v drugo: da se namreč ukrepi proti res nevarni in škodljivi zlorabi svobode tiska izpreverijo v neopravičeno in škodljivo zatiranje te svobode. Kajti tako omejevanje je za interese države in politični razvoj naroda istotako nevarno kakor zloraba sama.

»Corriere della Sera« je podal za to našo trditve par nazornih zgledov, kako more — v zmislu določb načrta, ki ga je sprejel ministrski svet — vsak prefekt v vsaki, tudi najhujši in najopravičnejši kritiki, da, tudi v vsaki ugotovitvi splošno znane in neoporečne dejstva, videti tendenciozno in neopravičeno vzneimarjanje javnosti, oškodovanje interesov države in žaljenje in poniževanje nje uprave in nje organov. Potem more prefekt vsled tega svojega »spoznanja« šikanirati list in ga eventuelno zadušiti.

Vzemimo primer iz našega vsakdanjega življenja. Recimo, da je kak podrejen organ državne uprave zagrešil kje na deželi kako — recimo blago — nerodnost. Saj se kaj takega dogaja tudi povsod drugod in v področju vseh uprav na svetu. Neposredno predpostavljena mu oblast postopa

službeno proti njemu in priznava s tem, da se je mož res neopredelno ali neumno zaletel. Če pa kako javno glasilo »omenja tak dogodek in ga graja po pravici in zaslugi, more nastopiti prefekt, češ da je ta vest tendenciozna in žaljiva za organe javne uprave. Potem izda svoje prvo lepo »povelje«, ki mu — v podobnem slučaju — sledi drugo, na kar sledi odredba, ki odstavja odgovornega urednika. S tem se odpravlja — kakor je rekel »Corriere« — temeljna pravica, pridobljena z boji desetletij: svoboda in obstanek lista sta izročena samovolji izvrševalne oblasti!

Taka uredba nadzorstva nad tiskom bi bila nevarna za razvoj političnega življenja v državi, ker bi kratila državljanom glavno sredstvo za izražanje svojih opravičenih pritožb. To pa bi bilo škodljivo tudi za koristi in ugled uprave same pred javnostjo. Pravica do kritike — seveda dostojne in stvarne — je ena najelemenarnejših državljanskih pravic in obenem tudi eden glavnih predpogojev za dobro upravo; kajti kritika odpravlja morebitne nedostatke in hibe.

Te dni je generalni svet združenja italijanskega tiska označil svoje stališče napram nameravani ministrski uredbi. V tozadevni resoluciji pravi, da ima država v že veljavnih zakonih zadostno sredstvo za discipliniranje delovanja tiska in proti morebitnim zlorabam, kar da ni samo v javnem interesu, marveč tudi na korist ugleda časopisja samega. Resolucija pritrjuje določbi, da odgovorni urednik lista bodi ali glavni, ali kak drugi stalni urednik. Odločanja pa določbo, da naj prefekt, »kjer je na mestu«, posvari odgovornega urednika, in pa določbo, da more prefekt odstaviti odgovornega urednika, ne da bi se poprej izvršilo sodno postopanje. S tem, da bi se paraliziralo vsako delovanje tiska in onemogočilo poklicno poslovanje časnikarja, četudi izvaja svoj polic v največjo marljivostjo in najčistejši nameni. Resolucija želi, da vlada — zaupajoč tudi zavesti italijanskega tiska — ne bo smatrala za potrebno izvedbo napovedanih ukrepov.

Posebno pa podčrtujemo naglasjanje v resoluciji, da vsaka eventualno potrebna sprememba na tej politični pravici se mora izvršiti potom zakona (torej ne z ministrskimi ukrepi).

Na to se je posebno odposlanstvu združenja predstavilo ministrski svet predsedniku Mussoliniju, ki mu je razložilo pomembnost resolucije. G. ministrski predsednik je izjavil, da ne more sprejeti zahtev resolucije v polnem obsegu. Pač pa jemlje na znanje zagotovilo, da bodi pisava italijanskega tiska taka, da izvedba ukrepov ne bo potrebna.

Ali se smemo po teh izjavah g. Mussolinija nadejati, da odneha od izvedbe svojih nameravanih ukrepov. Zeleti bi bilo to v interesu svobode tiska in zdravega razvoja političnega življenja in s tem tudi v interesu države.

milice, ki je pod orožjem, je v službi politične policije in je podvržen edino disciplini milice in določbam vojaškega kazenskega zakonika.

Za žensko volilno pravico.
RIM, 26. Davi je državni podtajnik na ministrskem predsedništvu Acerbo sprejel doktorico Troise in gospo Cimino kot zastopnici združenja za žensko volilno pravico. Acerbo je dami zagotovil, da bo zbornica v svojem jesenskem zasedanju razpravljala o vladnem predlogu za žensko volilno pravico pri upravnih volitvah. O tem načrtu bo poročala zbornica ista komisija, ki je proučevala novo volilno reformo.

Italijanske železnice imajo dosti premoga
RIM, 26. Visoki komisar za železnice poroča: Vesti, ki jih nekateri listi širijo o dajatah porurskega premoga Italiji, so izzvale v političnih krogih gotove skrbi. Vsled tega ne bo odveč, ako se izve, da je italijanska železniška uprava v pričakovanju nadaljnjega dobavljanja premoga iz Nemčije v zadnjem času nakupila v Angliji za 1½ milijona ton premoga pod skrajno ugodnimi pogoji, tako da so italijanske železnice preskrbljene s premogom za šest mesecev.

Jugoslavija
Po odgoditvi skupščine — Vtis včerajšnjih sklepov skupščine — Pred rekonstrukcijo vlade?

BELGRAD, 26. Včeraj ves dan in tudi še danes dopoldne so se vršile med radikal-skimi voditelji razprave glede izročitve Radića sodišču. Pašić je še včeraj dopoldne obetal klerikalcem, da z izročitvijo Radića najbrž ne bo nič. Kaj je povzročilo končni preokret pri vladi, še ni popolnoma dognano. Beležimo govorico, da je mesečarjenje vlade z Radićevim veleizdajstvom izzvalo prav ostro reakcijo na najvišjem mestu in da se je tekom včerajšnjega in današnjega dne vršila živahna izmenjava telegramov med Bledom in Belgradom. Sedaj vse z napetostjo pričakuje razvoja nadaljnjih dogodkov. Po predpisu zakona bi moral biti Radić v trenutku, ko je njegova imuniteta dvignjena, radi obdolžitve veleizdaje takoj aretirana. Pričakovati je torej v najbližjih urah aretacije voditeljev HRSS — ako se morda s kakšnim trikom ne najde kakšen drug izhod. Javnost prav malo veruje v odločnost vlade in je po večini prepričana, da se za kulizami še vedno ple-

tejo kupčije. Izvajanje poslanca Wilderja na današnji skupščinski seji so vzbudila v Belgradu velika pozornost in čim burnejše so se radikalci branili proti njegovim očitkom, tem bolj se je videlo, kako globoko se čutijo prizadete.

Parlamentarne počitnice bodo trajale do 20. septembra. V Belgradu nastaja mrtva politična sezona. Finančni minister je včeraj predložil proračun za tekoče finančno leto 1923-24. Sedanje dvanajstine potečejo s 30. septembrom. Z ozirom na pozni sestanek parlamenta je seveda izključeno, da bi bil proračun do 1. oktobra sprejet in se bo tudi jeseni še gospodarilo z dvanajstinami. To je zlasti važno glede novih uradniških plač, ki pred odobritvijo proračuna ne morejo biti uveljavljene. Uradniki dobijo tudi s 1. oktobrom le pravico brez novca.

Popoldne se je radikalni klub za slovo še razračunaval s nekaterimi ministri ter so padale zlasti ostre besede proti ministrom Nintiću, Vujiću in Markoviću. Klub je sprejel demisijsko ponudbo notranjega ministra Vujića, kateremu se je zlasti očitalo, da je zavozil na Hrvaškem. Vujić pa kabineta ne zapusti, temveč prevzame najbrž kak drug resort. Zatrjuje se, da bo Pašić izvedel rekonstrukcijo kabineta še tekom tega tedna pred svojim odhodom na Francosko.

Radić izročen sodišču — Zasedanje skupščine odgodeno do 20. septembra — Zakon o zavarovanju proti toči sprejet

BELGRAD, 26. Na današnji seji narodne skupščine se je nadaljevala razprava zakona o zavarovanju proti toči. Posl. Moskovljević (zemlj.) je zahteval obvezno zavarovanje, sicer bodo zemljoradniki glasovali proti. Posl. Miloš Radosavljević (dem.) je naglašal, da bodo demokratski glasovalci proti zakonu, ako se ne predela po zakonodarnem načrtu bivšega ministra Pučija. Tudi on je za obvezno zavarovanje proti toči. Posl. Agatonović (dem.) je kritiziral, da vlada za obvezno osiguranje nima kredita. Zahteva, da se vpoštevajo predlogi demokratov, sicer bodo glasovali v specialni debati proti. Posl. Sretenović (dem.) je zahteval, naj se zakon vrne odboru in popravi. Minister Trifković je branil zakon, pri čemur je prišlo do burnih spopadov s posl. Moskovljevićem. Pri razpravi o prehodnih odredbah je prišlo do viharnih konfliktov med demokratimi in Markom Gjuritićem. Pri glasovanju je bilo oddanih 166 glasov, in sicer 107 za, 59 pa proti. Proti so glasovali demokratski in zemljoradniki.

Poročilo imunitetnega odbora

Nato je zbornica prešla na razpravo o poročilu imunitetnega odbora, ki predlaga izročitev nekaterih poslancev, med njimi posl. Radića in tov. ter posl. Sušnika, Pušenjaka in Žebota sodiščem. Posl. Sušnik je prečital v imenu klerikalnega in muslimanskega kluba izjavo, v kateri pravi: Vsa imunitetna dela, zaradi katerih se zahteva izročitev narodnih poslancev avtonomističnega in federalističnega mišljenja, so političnega značaja in v zvezi z njihovim političnim delom. Minister je zahteval izročitev že pred meseci, toda vlada ni hotela sklicati imunitetnega odbora. Šele ko je bil objavljen zagrebški protokol, je vlada v naglici sklicala imunitetni odbor, ki je sklenil izročitev Stjepana Radića in njegovih drugov sodnji. Jasno se vidi, da je ta cela stvar le političnega značaja. Smo proti izročitvi narodnih poslancev Stjepana Radića in drugih kakor tudi poslanca Pušenjaka, Sušnika in drugih ter v imenu najostrejšega protesta zapuščamo dvorano.

Klerikalci so nato zapustili dvorano, radikalci pa so jih pozdravljali: Zdravo! Na svidenje!

Posl. Wilder je v imenu demokratov izjavil, da smatra predloge imunitetnega odbora sicer za utemeljene, razkrinkal pa je z žgočo ironijo postopanje radikalov, ki so sklepali s politiki, katere smatrajo za veleizdajnike, politične kравje kupčije, ko pa so se le kupčije razdile in je Radić objavil famozni Markov protokol, so naenkrat v skrbah za dobrobit države. Ugotovil je nadalje, da je ravno radikalna politika omogočila Radićeve podvige. Današnji režim je voda na separatistične mlîne. (Burno odobravanje pri demokratih). Med Wilderjevim govorom je prišlo opetovano do ostrih prerekanj med demokratimi in radikali. Posl. Wilderji je skušal ugovarjati minister Uzunović, ki je med drugim trdil, da »zagrebški protokol sa najvišjeg mesta primljen«. Klici: Zakaj ga pa potem vlada ni akceptirala?

Ob 1.50 se je vršilo glasovanje. Predlogi imunitetnega odbora izvezmši slučajev posl. Gjoke Popovića (dem.) in Krafta (Nemca), ki so bili vrnjeni odboru v spopolnitev postopanja, so bili odobreni in so torej posl. Radić, Maček, Krnjević, Kosutić in Predavac izročeni sodiščem zaradi tiskovnih pregreškov in zaradi veleizdaje. Nadalje so izročeni med drugimi klerikalni poslanci Pušenjak, Žebot in Sušnik.

Nato je podpredsednik Ljuba Bakić ob 2.10. uri zaključil sejo in naznanil skupščini, da se vrši prihodnja dne 20. septembra.

Tekom popoldneva in večera je večina poslancev zapustila Belgrad.

Rusija

Izvoz ruskoga žita.

MOSKVA, 26. Prebitke na letošnjem pri-deiku žita v Ukrajini izpade 3.330.000 ton namram 800.000 tonam v lanskem letu. V luki v

Petrogradu se izvršujejo priprave za izvoz tega žita.

Jordanski odpotoval v Rim

MOSKVA, 26. Novi zastopnik sovjetske Rusije v Italiji g. Jordanski je odpotoval včeraj v Rim. V najkrajšem času se bo podal v Carigrad, kjer bo podpisal lausanski dogovor glede morskih ožin.

Prva boljševiška ladja v suškem prekopu.

MARSEILLE, 26. Iz Port-Saida poročajo, da je pred nekaj dnevi ruski parnik »Delabrist« prevozil suški kanal. Parnik, ki je last ruskih sovjetov, je imel na krovu 8500 ton soli. Cilj njegove vožnje je Vladivostok.

Anglija

Odlomek govora Lloyd Georgea o odškodninskem vprašanju v dolnji zbornici.

LONDON, 26. V svojem govoru v dolnji zbornici je Lloyd George med drugim rekel: Vprašajmo se, ali bo nepristranski opazovalec kdaj pozneje lahko rekel, da je bilo menjanje vlade koristno za Anglijo? Koalicija vladi se je vsaj posrečilo zadržati g. Poincaréja pohod v Porurje, t. j. izvršiti blazen čin, ki je obutno škodil evropskemu gospodarstvu. Nova vlada je prišla do oblasti s politiko izrazitega prijateljstva napram Franciji. Kakšne posledice je imelo to? Ententa je bila kompromitirana in Anglija je podpisala mirno pogodbo s Turčijo, ki je bolj poniževalna, kakor vsaka, ki jo je kdaj Anglija sklenila. O posledicah zasedbe Porurja, ki so za Anglijo življenske važnosti, so nas zadnji dogodki dovolj jasno poučili.

Italija in vprašanje medzaveznikiških dolgov

LONDON, 26. »Daily Telegraph« izraža v svojem članku bojazan, da ne bo imel francosko-belgijski odgovor na angleško spomenik končnoveljavnega značaja, ter pravi dalje, da je vprašanje medzaveznikiških dolgov posebne važnosti za Italijo, ki je uvedla ogromne davke, da vzpostavi ravnotežje v državnih bilanci. Dalje pravi list, da bo Anglija zahtevala zase 23% vojne odškodnine, ki jo bo določila komisija izvedencev in ki jo bo morala Nemčija plačati.

Anglija za varnost Francije

PARIZ, 26. Iz Londona poročajo, da se zagotavlja v tamošnjih diplomatskih krogih, da je angleška vlada vsak čas pripravljena razpravljati o vprašanju varnosti Francije na način, ki se bo zdel Franciji najbolj primeren. Sploh pojmuje angleško javno mnenje na najbolj simpatičen način pomen vprašanja varnosti Francije.

Nemčija

Kritje nemškega papirnatega denarja

BERLIN, 26. Reichsbanka je dosedaj izdala papirnatega denarja 25.491.700.000.000 mark. V teku zadnjega tedna je Reichsbanka dvignila iz svojih rezerv 50 milijonov mark in sicer je šlo 30 milijonov v Ameriko, 20 na Anglesko. Potemtkakem bi današnje kritje papirnatega denarja znašalo le 110 milijonov zlatih mark.

Nemčija pred banekrotom

BERLIN, 26. Splošni gospodarski položaj Nemčije je na vrhuncu krize. Državna banka že ni več v položaju tiskati papirnatih bankovcev. Včeraj je povsod primanjkovalo gotovine. V prometu so bili samo bankovci po 1000 in 5000 mark. Ves denar je odšel v ruhrsko ozemlje. Pred plopjem državne banke se zbirajo velikanske množice. Tudi pred parlamentom so bile včeraj zbrane velike množice. Vse pričakuje splošnega gospodarskega poluma.

Ogrska

Madžarsko sovraštvo do sosednih držav

BUDIMPEŠTA, 26. Na današnji seji narodne skupščine je ob priliki indeminetne debate imel daljši izzivalni govor

vodja madž. fašistov št. Fridrich. Med drugim je skupščina proslavila zmago Turške, ki si je znala priboriti samostojnost in neodvisnost in je pozval skupščino, da se naj Madžarska udeleži velikih svečanosti, ki bodo prirejene v Carigradu povodom podpisa mirovne pogodbe v Lausanni. Na pripombo socialnodemokratskega poslanca, če se naj Madžarska tudi veže z boljševiško Rusijo, je Fridrich patetično odgovoril: Če mi boljševiki dajo orožje, da uničim naše sovražnike in priborim narodu svobodo, bom to odkrito sprejel! Dalje je govoril o Macedoniji in Bolgarski ter izrazil svoje simpatije do teh dveh dežel.

Grška

Slavnosti v Atenah radi sklenitve miru — Delna demobilizacija grške vojske

ATENE, 26. Listi poročajo, da bodo jutri opravljene cerkveni obredi v proslavitev podpisa mirovne pogodbe. V počastitev spomina padlih v Mali Aziji se bo opravila žalna božja služba.

V pondeljek bosta odpuščena iz vojske dva letnika, ostali bodo potem postopoma demobilizirani.

Konferenca v Lausanni

Po podpisu mirovne pogodbe v Lausanni

LAUSANNE, 26. V torek popoldne ob 15. uri so se zbrali predstavniki prizadetih držav v veliki dvorani palače Rumini ob mizi pogrnjeni s tradicionalnim zelenim prtom, da podpisajo dogovore, ki so bili plod trudapolnega dela. Predsednik švicarske zvezne republike je zasedel častno stolec v dvorani, nakar so pričeli predstavniki podpisovati. Prvi so seveda podpisali Turki; kajti pogodba se tiče v prvi vrsti njih samih. Pogodba sama ter ostali dogovori s spremnimi zapisniki obsegajo 18 listin. Mirovna pogodba sklenjena med Turčijo ter zavezniki in Grčijo je razdeljena v pet delov, ki štejejo skupno 143 členov. Prvi del nosi naslov: Politične klavzule. V glavnem določa, da ostanejo turške meje iste kakor v načrtu od 31. januarja, le mesto Karagač pripade Turčiji; v tem delu so dalje zapodeni dogovori o morskih ožinah, o razmejitvi Tracije, zelo važen dogovor, ki odpravlja kapitulacije, dalje dogovor, ki ureja promet med Marokom, Tunisom, Libijo in Turčijo na podlagi obojestranskega (reciprocitete) ter določbe glede pravic narodnih manjšin in opcije prebivalcev dežel, ki so bile odcepljene od Turčije. Drugi del je naslovljen: Finančne klavzule. Določa, glasom katere se zunanji turški dolg sorazmerno razdeli med Turčijo sampo in deželami, ki jih je izgubila vsled balkanske ali svetovne vojne, je vsekako najpomembnejša v tem delu. Glede vojne odškodnine določa mirovna pogodba, da zavezniki kakor tudi Turčija opustijo vsako tozadevno zahtevo, le Grčija priznava upravičenost turške zahteve po odškodnini; toda Turčija upošteva sedanjí težki gospodarski položaj Grčije ter ji odpušča vojno odškodnino. Tretji del vsebuje dogovor glede bivanja inozemskih državljanov kakor tudi trgovinskih družb v Turčiji: Turčija jim daje popolno svobodo, toda pod pogojem obojestranskega. Trgovinski dogovor, ki tvori četrti del pogodbe, je veljaven za dobo 5 let; Turčija, Grška, Jugoslavija ter Rumunija lahko skrajšajo to dobo na 2 leti in pol. Glede tarifov velja dogovor od 1. septembra 1916; seveda se ti tarifi bodo morali pomnožiti s količnikom, ki bo odgovarjal današnjim tečajem. Zadnji, t. j. peti del pogodbe vsebuje dogovor glede koncesij inozemcem v Turčiji: Vse koncesije izpred letom 1914 ostanejo v veljavi ter se prilagodijo današnjim gospodarskim razmeram.

DNEVNE VESTI

Poraz opozicije v parlamentu

Zbornica je sprejel skoraj vse člene novega volilnega reda, kakor jih je predložila vlada. Vlada je sprejela le nekatere neznačajne nebitvene »izpreminjalne predloge, sicer pa je ostala neizprosn do zadrževanja. Novembra bo novi zakon pred senatu in s tem bo volilni red končan in po vladarjevi sankciji postane zakon.

Po onem znamenitem glasovanju, ko je Mussolini tako imenitno prodlr s svojo voljo, je bilo takoj jasno, da je bila to odločilna zmaga in da pojde tudi naslednje razpravljanje posameznih točk prav tako, kakor hoče vlada.

Še enkrat je poskusila opozicija svojo moč, ko se je šlo za takozvani kvorum. Opozicija je namreč zahtevala, da je treba ustanoviti število odstotkov, po katerem glasova večinska lista. Mussolini je izjavil, da nima nič proti kvorumu, ker je to tehnično vprašanje, ki ne tangira bistvenih točk volilne reforme.

Popolari so torej predložili število 40%. Večinska lista naj dobi dve tretjini poslancev, t. j. 356, če zbere vsaj 40% oddanih glasov v vse državi. Če je pa Mussolini bil pripravljen sprejeti kvorum, pa ni bil zadovoljen s številom odstotkov. Kakor v zasmeh opozicije je znižal predloženo število 40% na 25%. Ta afront je opozicionalce zelo razdrazil, toda bilo je vse zastoj. Da bi bil poraz manjši, so nekateri opozicionalci napravili posredovalni predlog za 33% kvorum (eno tretjino glasov), toda Mussolini je ostal trmasto pri svojem predlogu. In še je izjavil, da stavi na ta

predlog glasovanje zaupnice. Po teh nastopih je bilo očitno, da zbornica precej napeto, Opozicionalci so kazali večjo odločnost kakor pri nedeljskem porazu in so sedaj resno skušali izreči tem potom nezaupnico oni vladi, kateri so izrekli pred nekaj dnevi zaupnico.

In tako je šla opozicija po novo blamažo, ki presega nedeljsko. Mussolini je sicer zopet prodlr, toda z neznačno večino 21 glasov, pa ta okolnost ne igra danes nobene vloge. Zopet je zmagal Mussolini, opozicija pa se ne vzdigne več po tem porazu. Posebno so zadeti popolari. Mnogi so glasovali za vlado, nekateri so se od strani in morda je le dobra polovica njih glasovala proti vladi. S tem je razkol v stranki dovršen, ta še pred kratkim velika kompaktna in močna stranka se je začela mrviti pod udarci premetenega voditelja fašizma, da je nekaj čudnega. Zdi se, da pojde razkorovalno delo veliko hitreje naprej kakor pa pri socialistični stranki. In ta razkroj je popoln, zakaj popolari s niso napravili samo šans navzgor, ampak tudi navzdol pri masah. Poraz je prav nečasten, voditelji popolarov so izgubili vsi ugled bodisi pri svojih političnih nasprotnikih kakor tudi pri onih masah, ki so verjali v strankino vodstvo.

Ko so popolari videli svoj poraz pri vprašanju kvoruma, so vrgli puške v koruzo, kakor se izraža naš kmet, in niso več vztrajali pri ostalih izpreminjalnih predlogih. Sledil je torej paničen umik poraženih na celi črti. Politični razvoj po nastopu fašizma na vlado se vrši po novih pravilih. Vsa nredvidevanja so dosedaj

Tiskarna „Edinost“ v Trstu

izvršuje vsa tiskarska dela točno in solidno

Prostori tiskarne se nahajajo v ulici Sv. Franciška Asiškega št. 20